

S-a sfirsit cu "La vie en rose"! (actualizata !)

Din pacate, desi serialul mai mult melodramatic decit realist desfasurat in cursul ultimelor zile la Washington s-a sfarsit cu rezultatul anticipat de toti, perspectivele sunt sumbre. Nu stiu daca realizati absurdul urias cu care ne-am confruntat: s-a ajuns ca toata lumea sa spere ca oamenii politici americani vor ajunge la un acord pentru marirea nivelului de indatorare al SUA, si asa enorm si nesustenabil, asta in timp ce tuturor tarilor din lume autoritatile reglatoare americane le predau lectia austeritatii si moderatiei absolute si, mai ales, a reducerii datoriei ipublice!

In realitate, ne aflam aici tocmai din cauza unei politici economice generata catastrofal de guvernantii din tarile puternic industrializate, prin folosirea cu obstinatie a unui unic instrument financiar – marirea datoriei publice curente – pentru rezolvarea tuturor problemelor curente, in general plati scadente fara acoperire bugetara, indiferent de natura acestora: facturi energetice, rambursari ale datoriei externe, achizitii militare sau aeronautice, plata pensiilor, salariilor si creantelor datorate de Stat ... Astfel, prin crearea unei mixturi din care nu lipsesc in constienta, incompetenta si o serie nefarsita de jocuri murdare (va mai amintiti ce a stat la originea declansarii primei crize?) puse la cale in spatele usilor capitonate a luxoaselor cabinete ocupate chiar de cei numiti sa decida in numele si in folosul contribuabililor, a fost generat un fenomen care va declansa inexorabil o explozie cu caracter global de aceasta data, fie ca problema de la Washington va fi rezolvata sau nu. Pentru cei care nu sunt la curent cu noul pericol al carui umbra se lateste peste intreaga arie locuita a Terrei, este vorba de cazul multora dintre tarile din G9 in care s-a depasit raportul – limita de 90% intre valoarea datoriei publice si PIB, foarte multi economisti de prestigiu sustinand ca acest fapt indica intrarea tarii respective intr-un proces de regresie a ritmului de crestere a economiei nationale.

Oare acest dezastru economic, dar avand si uriase implicatii sociale, va deveni o realitate? Cu siguranta, raspunde profesorul Savas Robolis de la Universitatea Panteion din Atena, care estimeaza ca pina in 2015 calitatea vietii cetatenilor greci va inregistra o scadere cu nu mai putin de 40% fata de nivelul inregistrat in 2008, asta in conditiile in care, in acest moment, datoria publica a Greciei este de 143% din PIB, iar nivelul de indatorare ameninta sa creasca continuu, oricit de dure vor fi masurile de austeritate... Italia are un raport de 120%, Japonia a depasit nivelul de 100% iar SUA declara oficial un nivel de 97% (14,

3 trilioane USD pentru o economie ce genereaza un PIB de 14,7 trilioane USD) si care evident ca se va mari odata cu adoptarea asa-numitului «Plan de salvare»!

Datoriile suverane vor continua sa creasca pina cand, logic, intr-un moment oricum nu foarte indepartat, buboiul infectat se va sparge si procesul toxic de rezolvare a crizei datoriei publice prin supra – indatorare publica va deveni imposibil de sustinut si acceptat de catre organismele financiare reglatoare nationale, Bancile Centrale –ultima reduta de rezistenta in fata Apocalipsei financiare. Chiar daca interventia lor de urgenta seamana cu un gest de disperare in favoarea supravietuirii, acest fapt este probat de audiutul (singurul din istoria sa!) Rezervei Federale americane realizat de GAO (Government Accountability Office) si care arata ca in perioada 1 decembrie 2007 – 21 iulie 2010 au fost platite 16.100 de miliarde USD pentru finantarea imprumuturilor de urgenta facute de Administratia americana...

Puterea de interventie in favoarea supravietuirii a atins limita sa maxima cu ocazia Summit-ului de urgenta de la Bruxelles, ultima ocazie cand liderii politici ai UE au agreat ca pe umerii contribuabilului european sa fie pusa povara suplimentara a unui nou imprumut care, foarte probabil, s-ar putea sa fie inghitit de gaura neagra pe care o reprezinta economia greceasca in acest moment. Incepind de atunci agentile de rating au inceput sa scada saptaminal cotationile pentru tari ca Cipru si, extrem de ingrijorator, pentru sase regiuni iberice, printre care si Catalonia -motorul de dezvoltare al Spaniei, cu perspectiva trimiterii acestei tari in zona rosie, alaturi de Portugalia, Grecia, Irlanda... S-a sfirsitcu «La vie en rose», viata pe credit si-a dat obstescul sfirsit, urmeaza un cutremur fara precedent, dupa care liderii nostri responsabili cu sectoarele economic si financiar, aflati nici macar pe banca de rezerve a echipei europene, ci undeva la peluza stadionului de unde nici macar scorul asisat pe tabela de marcaj nu se distinge bine, poate vor intelege ca e necesar macar in acest ultim moment sa se intrebe singuri: «Oare la ce dracu se refereau astia cand ne tot vorbeau la Bruxelles de Good Economic Governance, cand aveam reuniunile alea restranse la participam numai noi fara sa avem voie sa fim insotiti de translator?».

Marius-Eugen Opran

Presedinte UGIR-1903

